

- 2) **Naruszenie prawa, wewnętrzna sprzeczność wyroku oraz naruszenie zasady proporcjonalności**, w zakresie w jakim zaskarżony wyrok dopuszcza w pkt 41 jednoznaczne rozróżnienie pomiędzy kwalifikowalnością pomocy a systemem kontroli wzajemnej zgodności pomocy, a w pkt 46 i 47, potwierdza w sposób kontradykcyjny, że całkowita kwota pomocy wypłaconej rolnikom winna być objęta korektą. W ten sposób w pkt 43 zaskarżonego wyroku Sąd błędnie stwierdził, iż ryzyko ponoszone przez fundusz nie może być ograniczone do próby kontrolnej oraz utrzymał w mocy korektę finansową zastosowaną przez Komisję w stosunku do ogółu wydatków – co nie jest ani odpowiednie, ani konieczne dla osiągnięcia realizowanego celu, i jest jako takie nieproporcjonalne. Orzeczenie Sądu narusza postanowienie art. 5 TUE oraz przepisy art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005⁽⁴⁾ i art. 50 ust. 1) rozporządzenia nr 1122/2009, z którego wynika, że stawka korekty znajduje zastosowanie wyłącznie do części wydatków objętej ryzykiem, tj. 1%. Tym samym zaskarżony wyrok jest obciążony oczywistym naruszeniem prawa i wewnętrznie sprzecznym uzasadnieniem, naruszając zasady ogólne oraz przepisy zawarte w pkt 2 ust. 1 i 6 dokumentu roboczego Komisji AGRI-2005-64043, poprzez ich błędne zastosowania, a także naruszając dokument roboczy Komisji DS/2010/29 REV oraz zasadę proporcjonalności.

- ⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1059 z dnia 20 czerwca 2016 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2016, L 173, s. 59).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. 2009 L 30, s. 16)
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. 2009 L 316, s. 65).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2009 L 209, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 18 września 2018 r. w sprawie T-93/17, Dufenco Long Products/Komisja, wniesione w dniu 27 listopada 2018 r. przez Dufenco Long Products SA

(Sprawa C-738/18 P)

(2019/C 35/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Dufenco Long Products SA (przedstawiciele: J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart, Q. Declève, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku (T-93/17, EU:T:2018:558);
2. stwierdzenie nieważności art. 1 lit. f) i art. 2 decyzji Komisji z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) wdrożonej przez Belgię na rzecz Dufenco;
3. obciążenie Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania, jak również kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa, odmawiając zbadania dwóch błędów obliczeniowych popełnionych przez Komisję w ramach oceny charakteru *pari passu* szóstego środka wymienionego w decyzji Komisji z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP), jak również przy stosowaniu kryterium inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej.

Wnosząca odwołanie podkreśla w szczególności, że:

- Sąd nie przeprowadził odpowiedniej kontroli sądowej sposobu, w jaki Komisja zastosowała kryterium inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej;
 - Sąd powinien był raczej zbadać przede wszystkim zarzut oparty na błędach popełnionych przez Komisję w ramach oceny charakteru *pari passu* tego szóstego środka, zamiast dawać pierwszeństwo analizie dokumentów dostarczonych przez Belgię.
-